

Diplomová práce

Jméno a příjmení (student): Radim Tutr

.....

Vedoucí práce: Josef Hřebík, Th.D., S.S.L.

.....

Posudek vedoucího práce:

Otázka autorství Pentateuchu je otázkou zejména v posledních dvou stoletích neustále přetřásanou a nutno říci stále v jistém smyslu otevřenou. Radim Tutr, kterého toto téma zaujalo, se proto moudře rozhodl neřešit ve své práci zmíněnou otázku jako takovou, nýbrž pouze sledovat, jak se názor na ni vyvíjel v průběhu dějin. Nevýhodou takového přístupu je sice nezbytná popisnost, ale vzhledem k tomu, že jde o velmi bohatý materiál, není tento historický přehled v žádném případě nudný.

Základním pozitivem autora přístupu je snaha o maximální vyváženost teologického a historického aspektu Pentateuchu. Proto jednotlivé názory pouze neregistruje, aniž by k nim zaujal kritický postoj, nýbrž hodnotí je z hlediska této vyváženosti. Dotyčný vývoj pak připomíná bitevní pole, kde se bojuje na jedné straně o zachování jedinečné hodnoty Písma, dané jeho inspirovaností, a na druhé straně o plné respektování jeho historického rozměru, který s sebou nese postupné narůstání textu z různých zdrojů. Autor neopomíjí v dosti rozsáhlé kapitole primární svědectví samotného Pentateuchu o Mojžíšově autorství určitých zákonodárných celků a krátce věnuje pozornost židovské i křesťanské tradici před kritickým obdobím. Historicko-kritický pohled pak uvádí v souhrnném panoramatu, které nezabíhá do zbytečných detailů, ale také nic podstatného neopomíjí. Logicky následuje reakce na historicko-kritický přístup jak ze strany protestantské, tak i katolické, až po teologicky zcela přesné vyjádření současného papeže. Autor tak ukazuje, že tisícileté přesvědčení víry nelze nástupem racionalistické kritiky rázem škrtnout, ale zároveň naznačuje aktuální východisko, v němž je oprávněnost obojího uvážlivě zohledněna.

Citovaná díla dokládají, že autor umí pracovat s odbornou literaturou, českou i cizojazyčnou, imponující je jeho dobrá znalost latiny a v zásadě i hebrejštiny. Po formální stránce má práce pěknou úpravu, zvláště je třeba ocenit poměrně bohatý poznámkový aparát. Výhrady se týkají pouze některých drobností: literatura má být pokud možno citována z originálu, nikoli z překladu (viz Eissfeldtovu německou introdukci v pozn. 96); není příliš vhodné citovat v odborné práci na podporu svých závěrů úvahu, která je součástí populární mariologie a která se navíc ani nevztahuje k Pentateuchu (viz citaci z K. Kubeše na s. 61-62).

V Praze 3. května 2006

Josef Hřebík